

DECIZIE

17 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în completul de judecată :

președintele ședinței de judecată, judecătorul	Rotarciuc Dina
judecătorii	Babenco Borislav și Furdui Sergiu
grefierul	Ursu Renata și Groian Maria
cu participarea:	
procurorului	Bolduratu Vasile
părții vătămate	Beșleaga Alexandru
avocatului	Trofimov Igor
inculpatului	Maximov Iurie

judecând, în ședință publică, apelurile avocatului Trofimov I., în numele inculpatului, declarat la 18 decembrie 2015 și procurorului în Procuratura anticorupție Moraru S., declarat la 18 decembrie 2015 - împotriva sentinței Judecătorei Centru, municipiului Chișinău din 03 decembrie 2015 privindu-l pe **Maximov Iurie Teodosie** născut la 26 mai 1971 în raionul Căinari, satul Coșcalia, domiciliat în municipiul Chișinău, strada Socoleni, numărul 23, apartamentul 88, căsătorit, studii superioare, supus militar, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova;

Conform sentinței atacate s-a hotărât:

„ Se încetează procesul penal privind învinuirea lui Maximov Iurie Teodosie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod Penal al RM din motiv că fapta comisă constituie o contravenție.

Se recunoaște Maximov Iurie Teodosie vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 313 Cod Contravențional al RM.

A înceta procesul contravențional în privința lui Maximov Iurie Teodosie din motivul expirării termenului de prescripție privind atragerea la răspundere contravențională.

Corpul delict: copia Hotărârea de încetare a procesului contravențional emisă la 11 iulie 2011 Ide către Șeful Direcției Investigații și securitate internă a MAI, dl Maximov Iurie, urmează a fi păstrată la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.”;

CONSTATĂ :

1. Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei sunt: cauza a parvenit în instanța de apel la 03 martie 2016, fiind repartizată la 09 martie 2016.

2. Prima instanță a constatat starea de fapt :

„ La 11.07.2011 Maximov Iurie a primit spre examinare plîngerea administratorului întreprinderii S.R.L. „Dali Partener” David Lilia, cu privire la acțiunile pretins ilegale ale colaboratorilor Centrul pentru combaterea traficului de persoane al MAI (CCTP) efectuate în cadrul proceselor contravenționale intentate la 06.07.2011 în privința factorilor de decizie a întreprinderilor S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin” în conformitate cu art. 263 alin. (4) Cod Contravențional - Desfășurarea unei activități de întreprinzător Iară autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

Tot la 11.07.2011, Maximov Iurie depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art. 402 alin (1) Cod contravențional, potrivit cărora contravențiile prevăzute la art. 263 alin.(1), (3)—(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor și acționând contrar art. 399 alin.(2) Cod contravențional care prevede că agentul constatatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite în competența altor organe însă în astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor - a adoptat hotărârea privind încetarea cauzelor contravenționale pornite în baza art. 263 alin.(4) Cod contravențional, în privința factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”.

La fel, Maximov Iurie, ignorând faptul că procedura contravențională și acțiunile efectuate în cadrul acestor procese a fost supusă controlului judiciar la emiterea încheierilor din 06.07.2011 de către judecătorul de instrucție al Judecătorei Centru mun. Chișinău, G. Bivol prin care au fost autorizate efectuarea perchezițiilor la sediile întreprinderilor indicate, continuându-și acțiunile ilegale, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, urmărind evitarea constatării contravenției în acțiunile factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, potrivit cărora poliția este obligată să curme contravențiile administrative, să instruiască și să examineze în măsura competenței cauze privind contravențiile administrative, ignorând faptul că prin demersul cu nr. 24/2806 din 08.07.2011 s-a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice referitoare la tehnica ridicată în cadrul percheziției efectuate la sediul S.R.L. „Dali Partener” și neavând careva drepturi sau împuterniciri, la 11.07.2011 a retras materialele și bunurile ridicate în cadrul efectuării perchezițiilor la sediile întreprinderilor nominalizate la 07.07.2011 și a dispus restituirea bunurilor indicate administratorului întreprinderii David Lilia, astfel fiind imposibilă administrarea probelor necesare pe cauzele contravenționale intentate, stabilirea persoanelor vinovate de comiterea faptelor ilegale și tragerea la răspundere a acestora.” (vol. III, f. d. 165-166).

2.1. Fapta constatată de prima instanță este calificată: „ în baza art. 313 Cod contravențional - săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.” (vol. III, f. d. 181).

3. Sentința este atacată cu apelurile avocatului Trofimov I., în numele inculpatului și procurorului în Procuratura anticorupție Moraru S. (vol. III, f. d. 186-190, 200-201).

4. În apel, avocatul Trofimov I. solicită : „ ... casarea sentinței judecătorești Centru 03.12.2015 priviți lui Maximov Iurie în privința în care ține de constatarea vinovăției acestuia în comiterea contravenției prevăzute de articolul 313 Cod contravențional, precum și de încetarea procesului.” (vol. III, f. d. 190);

4.1. În susținerea apelului avocatului se indică, că Maximov I. nu a săvârșit contravenția imputată și vinovăția acestuia nu este dovedită conform legii, iar probele puse la baza sentinței n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

Pe această linie de motive, printre altele, se invocă: „ ... În ce privește fondul învinuirii în comiterea contravenției prevăzute de articolul 313 al Codului contravențional, instanța în motivarea sentinței a indicat faptul că „ inculpatul a manifestat certitudine și era lipsit de orice îndoială, adică nu avea dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege...” la adoptarea hotărârii de încetare a procesului contravențional din 11 iulie 2011. În acest sens, considerăm că instanța a interpretat incorect legea contravențională, astfel cum faptul că inculpatul nu avea atribuții legale în acest sens, este o concluzie eronată. Motivăm acest fapt cu următoarele: materialul contravențional nu a fost preluat abuziv și nu din inițiativa proprie a inculpatului, ci a fost transmis către inculpat prin dispoziția Ministrului Afacerilor Interne Aceasta a fost constatat și din conținutul actului prin care se dispune preluarea examinării, dar și din declarațiile martorului A. Roibu, care a indicat în cadrul audierii judecătorești că a repartizat materialul contravențional către inculpat. Prin urmare rezultat al acestei dispoziții inculpatul a dobândit calitatea de agent constator în cazul contravențional dat. După cum menționam, acest fapt este confirmat prin declarațiile martorului Roibu Alexei, martorului Iurie Ursan și înscrisul ministrului afacerilor interne cu semnătura acestuia, aplicat pe plângerea din data de 11.07.2011 depusă de cet. David Lilia (f. d. 119). Mai mult ca atât, Vladimir Viscun și Iurie Ursan, potrivit prevederilor articolului 400 al Codului contravențional nu puteau avea calitatea de agent constator, deoarece nu se încadrau în nici una din funcțiile prevăzute de articolul 400 al Codului contravențional cărora li se atribuia calitatea de agent constator. Prin urmare transmiterea materialului contravențional de la V. Viscun către Iu. Maximov, adică de la o persoană care nu poate avea calitatea de agent constator (inclusiv și în virtutea calității sale de ofițer operativ) către o persoană care în virtutea funcției de șef de direcție, stabilită prin articolul 400 al Codului contravențional, are calitatea de agent constator, considerăm că nu poate fi calificat drept un abuz. c) însăși martorul Ursan enunță faptul că inculpatul nu a realizat un careva amestec în activitatea agentului constator al CCTP a MAI, deoarece anume această subdiviziune a remis materialele către DISI a MAI. Astfel, martorul Ursan Iurie a declarat în cadrul audierii judecătorești că materialul a fost remis de către CCTP în adresa DISI prin scrisoarea de însoțire nr. 24/2812 din 11.07.2011, la indicația ministrului afacerilor interne (număr de intrare 1352); Ca urmare, decizia de remitere a materialelor dosarului contravențional către DISI nu-i aparține inculpatului și nu acesta a preluat materialele. Ca urmare nu poate fi nici vorbă de un careva abuz în preluarea materialelor dosarului contravențional. Respectiv în acest sens, nu poate inculpatul să fie învinuit în imixtiune în activitatea agentului constator al CCTP a MAI, odată ce reprezentantul CCTP a MAI nu era agent constator și odată ce nu inculpatul a preluat materialele personal, abuziv ci însăși reprezentantul CCTP a MAI a transmis acest material, având în vedere indicația ministrului afacerilor interne. În corespundere cu prevederile articolul 385 al Codului contravențional se stabilește că: (2) Este desemnat ca agent constator funcționarul din autoritățile indicate la art. 400-423/2, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției și/sau de sancționare. Articolul 400 al Codului contravențional stabilește că (2) Sînt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni în limitele competenței șeful de direcție și adjuncții lui, comisarul de poliție și adjuncții lui, șefii secțiilor de poliție, șefii sectoarelor de poliție, șefii posturilor de poliție, ofițerii operativi superiori de sector și ofițerii de sector ai poliției, precum și șefii posturilor liniare de poliție, iar pe cauzele privind încălcarea regimului din transporturi și a regulilor de circulație rutieră - și funcționarii poliției rutiere.

Prin urmare, Maximov I. având în vedere dispoziția ministrului afacerilor interne aplicată pe plângerea din data de 11.07.2011 depusă de cet. David L. (f. d. 119), precum și competența stabilită de articolul 400 al Codului Contravențional, inculpatul a examinat materialele dosarului contravențional având împuternicirile legale în acest sens.

În ce privește pretinsul abuz în emiterea ordonanței de încetare a procesului contravențional, menționăm că dosarul contravențional a fost pornit pe articolul 263 Cod contravențional - Desfășurarea ilegală a activității de întreprinzător (4) Desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii, se sancționează cu amendă de la 25 la 100 de unități convenționale.) În același timp, la materialele dosarului contravențional sunt anexate licența, și alte acte care confirmă că întreprinderile, față de care s-a inițiat cauza contravențională dispuneau de acte care dădeau dreptul să desfășoare activitate de întreprinzător pe domeniile corespunzătoare, iar prin urmare nu se putea de considerat că acestea desfășurau activitate ilegală de antreprenariat. Procesul-verbal cu privire la contravenție pînă la momentul transmiterii materialelor către inculpat, nu a fost întocmit, în genere pe marginea acestui caz contravențional procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost întocmit. Inculpatul corect și în limitele legii a acționat în corespundere cu prevederile articolului 441 al Codului contravențional (Circumstanțele care înlătură procesul contravențional) care stabilește că (1) Procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției; (2) încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit. Odată ce erau toate actele - licențele și alte acte, respective nu era prezent faptul contravenției. Acest motiv a fost expus în hotărîrea de încetare a procesului contravențional (f.d. 39). Prin urmare, inculpatul constatând lipsa faptului contravenției a emis actul prevăzut de articolul 441 Cod contravențional și a restituit toate bunurile ridicate în cadrul acestui dosar contravențional și a restituit toate bunurile ridicate în cadrul acestui dosar contravențional așa cum prevede alin. (2) al articolului 441 Cod contravențional. În același timp, inculpatului i se impută că a ignorat prevederile alineatului 2 al articolului 399 al Codului contravențional și nu a remis procesul verbal organului competent conform alineatului 1 al articolului 402 al Codului contravenției (organelor Min fin). În acest sens explicăm că potrivit alineatului 2 al articolului 399 al CC, agentul constator poate constata contravenții ale căror constatare sunt în competența altor organe, însă va remite procesul-verbal organului competent respectiv. Un careva proces-verbal cu privire la contravenție nu există și nu a existat, iar ca urmare nu era de obligația inculpatului ca agent constator să remită procesul verbal cu privire la contravenție Ministerului Finanțelor... ” (vol. III, f. d. 186-190).

5. În apel, procurorul solicită : „ ... casarea sentinței Judecătorești Centru mun. Chișinău din 03 decembrie 2015 și pronunțarea unei hotărîri potrivit modului pentru prima instanță prin care Maximov Iurie să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod Penal și aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și în conformitate cu art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.” (vol. III, f. d. 201);

5.1. În susținerea apelului procurorului se invocă: „ ... încălcarea legislației prin depășirea atribuțiilor de serviciu, în dependență de fiecare caz, nu întodeauna pot fi cuantificate sau măsurate, însă caracterul considerabil al acțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, în acest caz se exprimă prin crearea impedimentelor la buna desfășurare a proceselor contravenționale, exercitarea atribuțiilor de serviciu în vederea stabilirii adevărului și natura faptelor prejudiciabile investigate în cadrul cauzelor contravenționale. Mai mult ca atât, prin aceiași hotărîre emisă cu depășirea atribuțiilor de serviciu de către Maximov Iurie, s-au invocat nulitatea anumitor acte și acțiuni procesuale, care de fapt au fost supuse controlului judiciar, Maximov Iurie atribuindu-le și un apel de instanță ierarhic superioară la aprecierea legalității modului de desfășurare a activității acestuia

Maximov iurie atribuindu-și și un rol de instanță ierarhic superioară la aprecierea legantului modului de desfășurare a acțiunilor agenților constatați. Este relevant de menționat și faptul că la momentul comiterii faptei prejudiciabile, Maximov Iurie deținea funcție de conducere în cadrul MAI, iar aprecierea unei depășiri prin emiterea unei hotărâri ce contravine legii a unui șef de Direcție, fiind apreciată de instanță ca nefiind una considerabilă, poate crea un precedent ce poate fi interpretat echivoc și periclită activitatea celorlalți colaboratori de poliție la aplicarea legii, fiind încurajată o astfel de manifestare. Un alt argument care vine să constate netemeinicia alegațiilor instanței privitor la neclaritatea învinuirii formulate, este și faptul că aprecierea unui prejudiciu ca fiind „considerabil”, este mai mult interpretabil, determinarea axându-se pe mai multe aspecte. În cazul când instanța de judecată a apreciat cu multă certitudine lipsa caracterului considerabil al prejudiciului, denotă viceversa, ca fiind suficiente elemente și claritate a învinuirii formulate, pentru a soluționa foarte ușor problema existenței sau lipsei prejudiciului cauzat prin infracțiune. Prin urmare, aplicarea în acest caz, de instanța de fond a prevederilor art. 332 alin.(2) CPP, o apreciem drept nefondată din motivul aprecierii iluzorii și abstracte al prejudiciului cauzat prin infracțiune și pericolului social al faptei.” (vol. III, f. d. 201).

6. Procedura privind citarea este îndeplinită.

7. În ședința de judecată în apel:

- procurorul a susținut propriul apel și s-a pronunțat pentru respingerea apelului avocatului, motivând că este nefondat;
- inculpatul și avocatul au susținut propriul apel, în sensul declarat și s-au pronunțat pentru respingerea apelului procurorului, motivând că este nefondat;
- partea vătămată a susținut apelul procurorului și s-a pronunțat pentru respingerea apelului avocatului, în numele inculpatului.

7.1. În ședința de judecată în apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță; au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în fond.

8. Judecând cauza în apel, instanța conchide: admite apelul declarat de avocatul Trofimov I., în numele inculpatului, casează sentința atacată, total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care inculpatul este achitat în temeiul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de articolul 328, alin. (1) Cod penal; respinge, ca fiind nefondat, apelul declarat de procuror.

9. Apelurile sânt declarate în termenul prevăzut de articolul 402 Cod de procedură penală.

10. În ședința de judecată în apel au fost cercetați suplimentar inculpatul și partea vătămată, precum și verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în fond.

10.1. Inculpatul a susținut declarațiile prezentate în primă instanță, potrivit sentinței a declarat: „ deținând funcția de șef al Direcției Investigații și Securitate Internă a MAI nu a realizat un careva amestec în activitatea agentului constatare al CCTP a MAI, deoarece anume această subdiviziune a remis materialele către DISI a MAI. Astfel, materialul a fost remis de către CCTP către DISI prin scrisoarea de însoțire nr. 24/2812 din 11.07.2011, la indicația ministrului afacerilor interne (număr de intrare 1352). Ca urmare, decizia de remitere a materialelor dosarului contravențional către DISI nu-i aparține. Consideră că, în acest sens nu poate fi învinuit în imixtiune în activitatea agentului constatare al CCTP a MAI.

Referitor la învinuirea privind abuzul în preluarea examinării menționează că, în corespundere cu prevederile articolul 385 al Codului contravențional se stabilește că, în calitate de agent constatare este desemnat funcționarul din autoritățile indicate la art.400-4232, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției și/sau de sancționare.

Articolul 400 al. (2) al Codului contravențional stabilește că sunt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni în limitele competenței șeful de direcție și adjuncții lui, comisarul de poliție și adjuncții lui, șefii secțiilor de poliție, șefii sectoarelor de poliție, șefii posturilor de poliție, ofițerii operativi (superiori de sector și ofițerii de sector ai poliției, precum și șefii posturilor liniare de poliție, iar pe cauzele privind încălcarea regimului din transporturi și a regulilor de circulație rutieră - și funcționarii poliției rutiere. Consideră că, a examinat materialele dosarului contravențional având împuterniciri legale în acest sens. Cu referire la abuzul în emiterea deciziei de încetare a procesului [contravențional, motivează legalitatea emiterii deciziei în corespundere cu prevederile art. 441 Cod contravențional care stabilește că (1) Procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției; (2) încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost

pornit. Odată ce erau toate actele - licențele și alte acte, respective nu era prezent faptul contravenției. Acest motiv a fost expus în hotărârea de încetare a procesului contravențional (f. d. 39). Prin urmare, constatând lipsa faptului contravenției a emis actul prevăzut de art. 441 Cod contravențional și a restituit toate bunurile ridicate în cadrul acestui dosar, după cum prevede al. (2) al art. 441 Cod contravențional. Fiindu-i imputat faptul că a ignorat prevederile alineatului 2 al articolului 399 al Codului contravențional și nu a remis procesul verbal organului competent conform alineatului 1 al articolului 402 al Codului contravențional (organelor Ministerului Finanțelor), explică că potrivit alineatului 2 al articolului 399 al Codului contravențional, agentul constatare poate constata contravenții ale căror constatare sunt în competența altor organe, însă va remite procesul-verbal organului competent respectiv. Indică că, procesul verbal de constatare a contravenției de fapt nu exista, deoarece nu a fost întocmit, prin urmare nu era obligat să-l remită organului Ministerului Finanțelor. În cazul examinat de către el, în urma examinării probelor urma, fie să întocmească procesul-verbal de constatare a contravenției și să-l remită organului competent, fie să decidă lipsa faptului contravențional să nu întocmească proces-verbal și să nu-l remită altor organe. Menționează prevederile articolului 440 al Codului contravențional care stabilește că (1) constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatare, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Astfel, întocmirea procesului verbal de constatare a contravenției este precedat de activitatea de colectare a probelor privind existența contravenției. Mai mult ca atât că articolul 442 al Codului contravențional (Procesul-verbal cu privire la contravenție) stabilește că (1) Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatare pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Iar articolul 446 al Codului contravențional (Cazurile în care nu se încheie proces-verbal cu privire la contravenție) stabilește în alineatul (1) că în cazul constatării unui act contravențional, agentul constatare nu încheie procesul-verbal cu privire la contravenție dacă c) răspunderea contravențională a fost înlăturată conform articolelor 20-31 Cod contravențional (care stabilesc ca temei lipsa faptei contravenționale). Ca urmare, deoarece potrivit prevederilor articolului 441 Cod contravenției (Circumstanțele care înlătură procesul contravențional) stabilește că (1) încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit, iar restituirea bunurilor ridicate către administratorul firmei reprezintă act de repunere în drepturi. Mai mult ca atât, chiar din mărturiile lui A. Beșleagă, tehnica computațională a fost restituită de la experți la indicația lui Iu. Ursan și nu de către Iu. Maximov în procesul de examinare a cauzei ulterior după ce a preluat gestiunea materialului în cauză (f.d. 125). Constată că, fondul învinuirii contravine împrejurărilor de

fapt. Referitor la depășirea atribuțiilor de serviciu în procesul aprobării anchetei de serviciu în privința sancționării persoanelor care au realizat acțiunile în cadrul procesului contravențional menționează că, aprobarea încheierii în cadrul anchetei de serviciu nemijlocit nu a dus la aplicarea sancțiunii, deoarece în conformitate cu prevederile articolului 210 al Codului muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului. Prin încheierea asupra anchetei de serviciu A. Beșleagă nu a suportat nici o consecință juridică, iar el nu poate duce responsabilitate pentru emiterea ordinului. În același timp, consemnarea anchetei de serviciu în privința sancționării lui A. Beșleagă, lu. Ursan și V. Viscun nu reprezintă o imixtiune în activitatea agentului constator, deoarece A. Beșleagă și V. Viscun nu aveau calitatea de agenți constatori, iar lu. Ursan la momentul aprobării încheierii asupra anchetei de serviciu, deja nu mai era agent constator pe marginea acestui dosar contravențional, deoarece dosarul îl transmisese din gestiunea sa. De asemenea, menționează că Hotărârea de încetare a procesului contravențional pretinsă a fi una ilegală este în vigoare și nu a fost anulată, fiind prezumată a fi una legală, iar prin urmare nu poate fi condamnat pentru emiterea unui act legal. Declară că, la materialele dosarului contravențional erau prezente licențele care confirmă că activitatea firmelor era una autorizată. La fel, la dosarul contravențional este scrisoarea care confirmă că CCTP a remis dosarul contravențional DISI și nu DISI 1-a preluat cumva într-un mod abuziv”. (f.d.166 – 168, vol.3)

10.2. Partea vătămată Beșleagă A. a susținut declarațiile prezentate în primă instanță; potrivit sentinței a declarat: „ ... în urma acțiunilor lui Maximov Iurie a fost concediat, ultimul nefiind în drept să se implice în activitatea agentului constator, motiv din care nu a fost posibil de documentat cazul pînă la sfîrșit, cu stabilirea realității obiective. A comunicat că, la 16.06.2011 activînd în calitate de șef secție investigații a CCTP a MAI, aflîndu-se în biroul de serviciu, a fost chemat de către directorul CCTP, Valeriu Hîncu în biroul de serviciu unde i-a fost repartizat oficial spre examinare demersul parvenit de la SIS, înregistrat în cancelaria CCTP cu nr. de înregistrare, rezoluție spre verificare și documentare obiectivă. Studiînd materialele a înțeles că, sînt parvenite de la SIS în conținutul cărora era menționată o eventuală filieră de organizare a migrației ilegale a cetățenilor RM în spațiul Shengen în baza vizelor franceze obținute, posibil în temeiul documentelor primare cu semne de falsificare. Materialul în cauză 1-a repartizat prin viză subalternului Viscun Vladimir, întru verificarea circumstanțelor descrise fiind întocmit un plan de acțiuni care avea drept scop stabilirea adevărului, a infirma sau confirma presupunerea menționată de direcția SIS. Indică că, acțiunea de bază prevedea interpellarea misiunii diplomatice a Republicii Franceze pentru a stabili dacă într-adevăr au fost solicitate vize Shengen în baza documentelor primare falsificate. În câteva zile în adresa CCTP a parvenit răspunsul expediat de Ambasada Franței, în anexă fiind atașate materialele corespunzătoare, iar verificările ulterioare au scos la iveală faptul posibile implicări a două agenții turistice SRL „Dali Partener” și SRL „Scavolin”. În răspunsul parvenit de la Ambasada Franței s-a făcut referire și mențiunea concretă că actele primare depuse de potențialii emigranți au fost cu semne de falsificare, circumstanță constatată de către angajații ambasadei în timpul interviului cu potențialii emigranți și în timpul procesării ulterioare a dosarelor. Avînd la bază aceste materiale, respectînd procedura legală întru verificarea actelor depuse de agențiile turistice au fost inițiate două proceduri contravenționale și autorizate percheziții la sediul acestora. Autorizarea efectuării perchezițiilor au fost eliberată de către Judecătoria Centru mun. Chișinău, la prezentarea de către Viscun Vladimir a materialelor și probelor primare. Din spusele lui, judecătorul de instrucție a studiat toate materialele prezentate și a dispus prin încheieri efectuarea perchezițiilor la agențiile turistice. Au fost create două echipe și s-a mers concomitent, pentru efectuarea perchezițiilor. Secția investigații a CCTP a fost compusă din 3 colaboratori și în una din echipe a fost inclus și el, divizarea fiind efectuată în formă liberă, conform atribuțiile de serviciu. Deoarece S.R.L. „Dali Partener” era administrată de soția unui colaborator al CCTP, directorul Hîncu Valeriu a insistat ca la percheziția acestora să participe personal. Consideră că, percheziția a fost efectuată cu respectarea legislației în vigoare, la percheziție fiind prezent și avocatul solicitat de conducerea întreprinderii, toate acțiunile întreprinse, precum și tehnica computerizată ridicată fiind fixată în procesul-verbal, respectiv despre corectitudinea acțiunilor a fost făcută mențiunea în procesul-verbal, care a fost semnat de către conducerea întreprinderii și de către avocat. La a doua agenție turistică au fost întreprinse aceleași măsuri. Menționează faptul, că la percheziție a participat administratorul întreprinderii David Lilia. În timp ce se desfășură percheziția la S.R.L. „Dali Partener” în oficiu a sosit soțul directoarei, - David Nicolae, care de fapt este colaboratorul CCTP, angajat în funcție de ofițer de serviciu al unității de gardă. Cu toate că el a fost rugat să părăsească sediul firmei, pentru a nu influența buna desfășurare a percheziției autorizate oficial, ultimul a refuzat să plece și permanent se implica în timpul percheziției, venind cu propuneri financiare, încercînd să corupă angajații CCTP, rugînd ca percheziția să fie efectuată formal și să nu fie ridicată tehnica deoarece documentele prezentate la Ambasada Franței au fost întocmite cu abateri, la rugămintea colegului de serviciu. Văzînd că, colaboratorii CCTP au început să menționeze tehnica în procesul-verbal le-a propus suma de 500 euro pentru a nu fixa probele și documentele găsite în original care dovedeau implicarea acestei agenții în organizarea migrației ilegale. Pentru faptul propunerii sumei de 500 euro, la întoarcere au raportat procurorului Bulat Eduard, aceasta fiind menționat și în explicațiile colaboratorilor direcției. Menționează că, în zilele următoare a fost dispusă examinarea tehnicii computerizate la instituția abilitată cu aceste drepturi. În aceeași zi, în care tehnica a fost transportată la Registrul pentru efectuarea expertizei, la sediul CCTP s-au prezentat colaboratorii DISI care au ridicat toate materialele în original și au insistat asupra predării tehnicii computerizate și arestul actelor indicate. Declară că, în momentul cînd a intrat Susan Ion șeful se afla la adunare, iar Viscun Vladimir era în drum spre diviziunea la care urma să fie transportată tehnica, indică că, Susan Ion aflînd despre faptul că tehnica nu se află pe loc a spus că urmează să telefoneze Șefului DISI pentru a concretiza dacă sunt suficiente materialele sau este nevoie și de calculatoare. Imediat după ce a vorbit la telefon a insistat ca Viscun Vladimir să aducă tehnica înapoi de urgență, indicînd că are obligația de prezenta tehnica, fără expertizare. Indică faptul că, Susan Ion a fost agitat în momentul în care i-a spus că va avea probleme la serviciu. Menționează că, în prezența lui Susan Ion, l-a telefonat pe Viscun Vladimir, care i-a comunicat că prezenta tehnica computerizată expertului. După discuția la telefon, el a părăsit biroul iar Susan Ion a insistat la întoarcerea tehnicii și a rămas la sediul CCTP pînă cînd s-a întors Viscun Vladimir, din spusele căruia cunoaște faptul că expertii nu au reușit să facă mențiunea de primire pe scrisoare, acesta fiind nevoie la solicitarea lui Susan Ion să întreprină procesul de transmitere a tehnicii. La S.R.L. „Scavolin” efectuarea percheziției a fost condusă de Cheptănar Alexandru, care a decis asupra acțiunilor ce urmează a fi întreprinse, despre faptul cum urma să întărească probele, chiar la fața locului angajații agenției au dat declarații detaliate pe caz, unde au recunoscut că setul de acte eliberat de către această întreprindere avea un caracter formal cu semne de falsificare. Declară că, probleme la serviciu a avut, după cum i-a promis Susan Ion, în urma acestui caz el fiind concediat. Indică că, a fost chemat la DISI unde a dat explicații pe marginea cazului dat, încercînd să dovedească legalitatea acțiunilor întreprinse. Menționează că, ordinul de suspendare din funcție a fost emis cu indicarea motivului că subalternii săi au efectuat percheziții cu încălcarea normelor legale. Despre rezultatele controlului, după ce a fost concediat și din momentul cînd materialele au fost retrase legal și oficial nu au mai avut acces la derularea investigațiilor și rezultatelor. Ulterior, a aliat că Nicolae David a primit toată tehnica computerizată și înscrisurile ridicate înapoi chiar în aceeași zi pe 11.07.2011 de la angajații DISI, iar toate întrebările au fost soluționate pozitiv. Indică că tehnica computerizată conținea procesul activității, fapt care presupune că tehnica păstra probe și urme care dovedeau că documentele cu semne de falsificare depuse la Ambasada Franceză au fost întocmite și eliberate de firma menționată. Informează despre faptul că, în ziua ridicării tehnicii de către Susan Ion a fost invitat la procurorul Bulat Eduard unde a depus un raport pe toate circumstanțele cauzei, conform procedurii care a fost stabilită pentru fiecare caz înregistrat. Declară că, nu a făcut cunoștință cu rezultatele DISI pentru că la acel moment era concediat și nu l-a informat nimeni despre aceasta. Indică că, acțiunile lor au fost contestate în instanța de judecată, fiind constatate ca absolute legale. Menționează că, în urma anchetei de serviciu, el a fost concediat, Ursan Iurie a fost retrogradat din funcție, iar lui Viscun Vladimir i-a fost aplicată sancțiune sub formă de muștrare. Ulterior, hotărârile au fost contestate, ordinal fiind anulat. Astfel, conform Hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 26.08.2011, - pct.1 al ordinul de sancționare menționat a fost anulat, iar el a fost restabilit în funcția exercitată anterior (Șef Secție Investigații a CCTP al MAI). În concluzie, menționează faptul, că datorită acțiunilor ilegale ale angajaților DISI a MAI, contrar atribuțiilor sale de serviciu, a fost emisă încheierea de încetare a proceselor contravenționale nominalizate, fapt ce a servit temei pentru intentarea cercetării de serviciu și concedierii neîntemeiate din MAI. Consideră că, i-a fost cauzat prejudiciu moral, fiindu-i lezată onoarea și demnitatea, în rîndul colegilor, iar informația despre faptul că el este o persoană coruptă a fost expediată în adresa mai multor misiuni diplomatice. Constată că, concedierea este o încălcare a drepturilor sale personale, fiind și un factor care a influențat la primirea gradului. Referitor la acțiunile întreprinse de subalternii săi, le consideră absolut legale, încadrîndu-se în competența lor profesională, iar conducerea DISI nu avea aceste atribuții, asupra acțiunilor întreprinse de către ei expunîndu-se instanța de judecată.” (vol. III, f. d. 117-123);

10.3. declarațiile martorului Ursan Iurie, prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței cuprind următoarele: „... anterior a ocupat funcția de șef adjunct la centrul trafic de persoane, însă la moment nu mai activează în cadrul MAI. Informează că, în urma acestui caz a fost sancționat disciplinar și retrogradat din funcție, în ordinul emis fiind motivat prin faptul că subalternii lui au efectuat percheziții ilegale la două firme care activau în domeniul turismului, una fiind SRL „Dali Partener”. Declară că, în urma informației operative, primită de la angajații secției investigații, au fost făcute acțiuni de investigații, iar materialul acumulat a fost ulterior analizat. A fost propusă inițierea cauzei contravenționale, de către el, fiind desemnat în calitate de agent constator Viscun Vladimir. După efectuarea perchezițiilor, în baza încheierilor judecătorului de instrucție, doi angajați ai DISI i-au prezentat plângerea directorului agenției „Dali Partener” la acțiunile ilegale ale colaboratorilor centrului. Menționează că, pe plângere era rezoluția ministrului adresate șefului DISI Maximov Iurie referitor la ridicarea materialului, dispoziție la care el s-a conformat indicând colaboratorilor să transmită angajaților DISI materialul. Anterior, a fost aprobată intentarea procesului contravențional, în rezultat acesta fiind încetat ca ilegal, iar după retragerea materialului nu a fost informat referitor la rezultatul examinării cauzei respective. Menționează că, în cadrul percheziției au fost ridicate un calculator și acte de evidență care au fost transmise împreună cu materialele, apoi a aflat că obiectele ridicate au fost întoarse agentului economic. Aduagă că materialul solicitat a fost transmis prin scrisoare de însoțire. Personal, Maximov Iurie a telefonat în privința tehnicii ridicate însă la acel moment angajații transmiteau calculatorul pentru efectuarea expertizei și tehnica nu se afla în incinta centrului, fapt care a fost raportat. Maximov Iurie a menționat că urmează să fie ridicate materialele și tehnica. În urma discuției l-a telefonat pe Viscun VI. dispunând întoarcerea obiectului ridicat în urma percheziției pentru a fi transmis la DISI. Aduagă că, pe parcursul activității a semnat mai multe acte atât în lipsa șefului cât și în prezența lui, însă nu a semnat în numele șefului ordine privind anularea, însă în cazul când consideră că rezoluția este ilegală are dreptul să refuze. Cunoscând faptul că soțul administratoarei S.R.L. „Dali Partener” la acel moment era angajat al centrului a considerat că este o decizie a conducerii legată de acest fapt.” (vol. III, f. d. 124-127);

10.4. declarațiile martorului Viscun Vladimir, prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței cuprind următoarele: „... în luna iulie 2011 activa în calitate de inspector principal în Secția Investigații a Centrului de Combatere a Traficului de Persoane. De către șeful său, Beșleaga Alexandru a fost dispusă examinarea demersurilor parvenite de la SIS, referitor la familia Țăruș care intenționau să obțină viza Shengen la Ambasada Franceză în baza unor documente fictive sau posibil false. Menționează că, a fost împuternicit de către Ursan Iurie pentru întocmirea și pornirea procedurii contravenționale, în calitate de agent constator, însă nu poate afirma cu precizie dacă dispoziția a fost în formă scrisă sau verbal. Indică că, în aceeași zi el a întocmit un demers care l-a expedit în adresa Ambasadei Franceze prin care a solicitat documentele familiei Țăruș și altor persoane care intenționau să obțină viza împreună cu aceștia. La răspunsul parvenit de la Ambasada Franței au fost anexate copiile actelor depuse de familia Țăruș și familia Durnea care intenționau să obțină viza Shengen. În aceeași zi, de către directorul adjunct a fost dispusă înregistrarea materialelor în Registrul R-2, ulterior fiind întocmit un plan de acțiuni, coordonat cu șeful secției. Apoi a fost pornită procedura contravențională de către Ursan Iurie, care îndeplinea atribuțiile directorului Centrului, la moment aflat în concediu. Materialele acumulate în urma examinării demersului au fost prezentate de către el și Ursan Iurie judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru mun. Chișinău Bivol Garri pentru autorizarea perchezițiilor contravenționale în scopul ridicării probelor, fiind cunoscut faptul că, la ambasadă au fost prezentate rezervări de hotel din partea S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Toco Tur”. După autorizarea perchezițiilor de către șeful secției au fost create două grupuri mobile pentru efectuarea perchezițiilor la sediul agențiilor. La S.R.L. „Toco Tur” a fost efectuată percheziția de către Cheptănu A. și Moisei Vasile, iar la oficiul SRL „Dali Partener” a mers el împreună cu Beșleaga Alexandru. La percheziție, la solicitarea administratorului a participat și avocatul Burlacii Silviu. Menționează că, în cadrul percheziției au fost acumulate probe care confirmau faptul că actele depuse de Durnea Sergiu aveau un caracter fictiv, nefiind întocmit un contract turistic și nu a fost eliberat vaucer turistic pentru serviciile turistice acordate. Tot în cadrul percheziției a fost depistată o chitanță falsă întocmită de către administratorul SRL „Dali Partener” privind încasarea sumei de 20 000 lei, achităriile pentru rezervarea hotelului. Aceste încălcări au fost fixate în procesul-verbal de percheziție, au fost ridicate registrele de evidență ale clienților, registrele de evidență ale vaucerilor turistice, inclusiv chitanța menționată. De la SRL „Toco Tur” de către colegii lor nu au fost ridicate careva obiecte, aceștia motivând prin faptul că în oficiul dat erau foarte multe calculatoare. Consideră că, percheziția a fost efectuată în conformitate cu legea, fapt confirmat și de către avocat în procesul-verbal de percheziție. La centru a fost emis demers privind efectuarea constatării tehnico- criminalistice a tehnicii de calcul, iar calculatoarele au fost transportate personal de către el, la Direcția tehnologiei de protecție a Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor pentru efectuarea constatării. Declară că, în timp ce se afla în sediul instituției nominalizate, în timpul predării tehnicii experților, a fost telefonat de către directorul adjunct Ursan Iurie, care i-a comunicat că, la el în birou se află doi colaboratori ai Direcției Securitate Internă, care solicită transmiterea tehnicii și obiectelor ridicate în urma perchezițiilor și materialelor care au servit drept temei pentru autorizarea acestor percheziții. Menționează că, la indicația lui Ursan Iurie a revenit la centru cu tehnica în privința căreia s-a dispus efectuarea constatării. Declară că, în birou la Ursan Iurie se afla Susan Ion și încă un colaborator numele căruia nu-l ține minte, care i-a comunicat că a fost depusă o plângere la acțiunile lor și ministrul Roibu Alexei a dispus ridicarea obiectelor ridicate în cadrul perchezițiilor, inclusiv a tehnicii și materialelor care au servit ca temei la autorizarea perchezițiilor. La indicația lui Ursan Iurie, a întocmit borderou, scrisoarea de însoțire și a predat toate obiectele ridicate în cadrul perchezițiilor colaboratorilor Securitate Internă, ulterior fiind invitați la DISI unde au dat explicații pe marginea materialului, fiind informați că procedura contravențională a fost pornită ilegal iar obiectele ridicate în cadrul percheziției au fost restituite SRL „Dali Partener”. Aduagă că, David Lilia administratorul SRL „Dali Partener” s-a adresat cu cereri la Judecătoria Centru pentru a fi revizuită legalitatea inițierii procedurii contravenționale și autorizarea percheziției la sediul firmei sale, cereri care au fost respinse, fiind confirmat faptul legalității acțiunilor întreprinse, în conformitate strictă cu legea. Necăținând faptul că, colaboratorii CCPT nu au încălcat prevederile legale la examinarea cazului dat, el, Beșleaga Alexandru și Ursan Iurie au fost sancționați prin ordinul ministrului Roibu Alexei, ordin care ulterior a fost anulat prin Hotărârea CSJ. Concretizează faptul că, administratorul SRL „Dali Partener” a participat la jumătate din percheziția efectuată la sediul firmei, procesul-verbal fiind semnat de către avocatul Burlacu Silviu. La fel, pe parcursul efectuării percheziției în oficiu a venit soțul directoarei - David Nicolae, care este angajat al CCTP, implicându-se în desfășurarea anchetei, venind cu propuneri financiare pentru a nu indica în procesul-verbal încălcările depistate. Declară că, lui personal nu i-a propus remunerări financiare, lucru despre care a aflat mai târziu de la Beșleaga Alexandru.” (vol. III, f. d. 128-130);

10.5. declarațiile martorului Cătănoi Dorin, prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței cuprind următoarele: „... în anul 2011 a fost inițiată ancheta de serviciu la plângerea administratorului agenției de turism David Lilia împotriva acțiunilor ilegale ale angajaților Centrului Trafic de Persoane și anume în privința angajatului Beșleaga Alexandru. În cadrul examinării petiției a fost constatată că un angajat al Centrului Trafic de Persoane, Durnea Sergiu s-a adresat la agenția de turism în cauză și la o altă agenție pentru a-i fi eliberat vaucer turistic și rezervare la hotel familiei sale și familiei Țăruș, cu scopul de a le prezenta la Ambasada Franței pentru eliberarea vizei. Ulterior, Beșleaga Al. fiind în relații de prietenie cu Durnea S. și cu alți colegi, aflând că, Durnea S. s-a adresat la agenția de turism pentru eliberarea actelor respective a organizat o verificare la aceste agenții. Prin urmare, pe căi operative a fost constatată faptul că, Beșleaga Al. este în relații de prietenie cu șeful Secției Direcției Serviciu de Securitate mun. Chișinău care a expedit un demers în adresa Centrului Trafic de Persoane, prin care a solicitat să verifice dacă cet. Țăruș a primit viza la Ambasada Franței. Demersul a fost transmis spre examinare lui Beșleaga Al., care în cadrul examinării a interpellat Consulatul Franței pentru a afla dacă cetățeanul în cauză a primit viza. De la Consulatul Franței a primit răspuns prin care i s-a comunicat că cet. Țăruș nu i s-a acordat viză deoarece materialele prezentate nu au fost convingătoare, anterior alte persoane primind vize. Menționează că, în urma studierii încheierii judecătorului de instrucție prin care a fost autorizată percheziția la agențiile turistice a stabilit că încheierea în cauză a fost emisă în prezența d-lui Hincu, șeful Centrului Trafic de Persoane care la acel moment se afla în concediu. Totodată materialele prezentate judecătorului de instrucție, ordonanța și demersul au fost întocmite din numele șefului și semnate de șeful adjunct. Indică că, ulterior după obținerea încheierii judecătorului de instrucție Beșleaga Alexandru a repartizat și instruit persoana care a plecat la efectuarea percheziției la întreprinderile menționate, la agenția S.R.L. „Dali Partener” a mers el cu Viscun Sergiu iar la cealaltă agenție au mers alți doi colaboratori. În cadrul efectuării percheziției la SRL „Dali

Partener", din spusele angajaților acestor întreprinderi, Beșleaga Alexandru a avut un comportament incompatibil cu statutul de polițist, discuta vulgar cu angajații, și-a permis să se așeze pe masă. În rezultatul percheziției de la SRL „Dali Partener” au fost ridicate calculatoarele și toate registrele, iar de la a doua întreprindere nu a fost ridicat nimic. Declară că, ulterior, fiind examinate toate circumstanțele a fost constatat că au fost admise un șir de încălcări, fiind vădit faptul că Beșleaga Alexandru a avut un interes la efectuarea percheziției anume la agenția dată, deoarece persoanele care au efectuat percheziția la a doua întreprindere au comunicat că nu au depistat careva lucruri suspecte, cunoscând faptul că Beșleaga Alexandru avea interes personal. Ulterior, după stabilirea acestor circumstanțe a raportat șefului direcției Maximov Iurie cele constatate și a propus ca petiționara să fie repusă în drepturi cu încetarea procedurii contravențională. În rezultatul anchetei de serviciu a fost emisă încheierea prin care persoanele în cauză au fost propuse spre sancționare, materialul fiind expedit pentru examinare, în continuare la Direcția Generală Urmărire Penală, conform vizei puse de ministrul Roibu Alexei. Aadaugă că, obiectul plîngerii l-au constituit acțiunile lui Beșleaga Alexandru și percheziția efectuată, fiind constatat că persoane care s-au adresat pentru obținerea vizei nu au depus acte false. Demersul parvenit de la SIS prin intermediul poștei, a fost repartizat lui Beșleaga Alexandru însă nu ține minte de către cine. La fel, pe căi operative a fost stabilit și faptul că, Beșleaga Alexandru a avut interes în efectuarea percheziției, fiind prieteni cu Durnea Sergiu. Referitor la ancheta de serviciu, declară că a durat 1-2 săptămîni, însă nu ține minte ce materiale au fost examinate în cadrul anchetei de serviciu. Indică că, în urma examinării efectuate a înaintat propunerea privind încetarea procedurii contravenționale, și propunerea de sancționare a colaboratorilor centrului care au participat la efectuarea percheziției. Menționează că bunurile ridicate au fost restituite în urma deciziei de încetare a procesului contravențional.” (vol. III, f. d. 135-137);

10.6. declarațiile martorului Susan Ion, prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței cuprind următoarele: „... materialul în cauză s-a aflat în examinare la Cătănoi Dorin iar, el a fost desemnat de șeful său, Maximov Iurie să meargă la CCTP, cu colegul său Macovei Sergiu, pentru a ridica calculatoarele ridicate de colaboratorii centrului în cadrul unei percheziții la o întreprindere. Comunică faptul că, calculatoarele erau ascunse într-o mașină care se afla în ograda CCTP și nu erau transmise pentru efectuarea expertizei, fapt despre care au aflat de la cineva din colaboratorii CCTP. La solicitarea de a le fi prezentate calculatoarele se invocau diferite motive, în acel timp fiind întocmită o scrisoare de însoțire precum că calculatoarele au fost expediate la expertiză. În urma unei discuții serioase cu Ursan Iurie le-au fost eliberate calculatoarele, însă nu au primit materialele dosarului contravențional. Declară că, a transmis calculatoarele colaboratorului care examina materialul și nu cunoaște ce s-a întâmplat cu ele mai tîrziu.” (vol. III, f. d. 131-132);

10.7. declarațiile martorului Roibu Alexei, prezentate în primă instanță, care, potrivit sentinței cuprind următoarele: „... activând în calitate de ministru i-a cunoscut pe Maximov Iurie și Beșleaga Alexandru. Tot în acea perioadă, a primit în audiență pe David Lilia care a depus o plîngere la acțiunile pretins ilegale a colaboratorilor CCTP a MAI și anume ale lui Alexandru Beșleagă și alte persoane implicate în acel caz. Plîngerea indicată a fost adresată pentru examinare Șefului DISI a MAI, Iurie Maximov, cu indicația de a iniția o anchetă de serviciu pentru verificarea acțiunilor indicate în plîngere. În baza rezultatelor anchetei de serviciu efectuate, s-au confirmat acțiunile ilegale ale colaboratorilor CCTP, fiind depistate și încălcări de ordin procesual la ridicarea tehnicii, calculatoarelor, care au fost întoarse fiind ridicate ilegal. Nu poate spune dacă perchezițiile efectuate au fost autorizate, însă consideră că atitudinea lor a fost justificată. Menționează că, a avut obiecții la încălcările din partea angajaților Hîncu și Beșleaga Iurie care activau în cadrul CCTP, la care le-a cerut să scrie rapoarte. În urma anchetei de serviciu a fost emisă încheiere, iar ordinul de concediere a fost perfectat de către DISI și coordonat cu Direcția Juridică. Menționează că, personal nu a verificat materialele, acest lucru nefiind în competența ministrului, procedura fiind întocmită și verificată de juriști. Indică că, au fost date indicații să se verifice materialele în conformitate cu legea, de către Maximov Iurie fiind prezentat ordinul pentru a fi semnat. Consideră că, angajații sancționați nu și-au exercitat atribuțiile de funcție, din partea lor fiind admise încălcări. Ulterior, în temeiul hotărârilor instanțelor de judecată, acești colaboratori au fost restabiliți în funcțiile deținute anterior, lucru cu care el nu este de acord.” (vol. III, f. d. 133-134);

10.8. materialele cauzei examinate:

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare a documentelor din 27.11.2012, din cauza penală nr. 2011928119 au fost ridicate documente în original și anume: - ordonanțele de pornire a procedurilor contravenționale în privința factorilor de decizie a întreprinderilor „Dali Partener” S.R.L. și „Scavolin” S.R.L. din 06 iulie 2011, demersurile înaintate judecătorului de instrucție privind efectuarea perchezițiilor la sediile acestor întreprinderi, încheierile judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, privind autorizarea efectuării percheziției la sediile indicate din 06 iulie 2011, ordonanțele privind efectuarea perchezițiilor și procesele - verbale de percheziție din aceeași dată. (vol. II f. d. 74- 79);

- procesul-verbal de examinare a documentelor și ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a documentelor menționate din 28.11.2012, documente prin care se confirmă legalitatea acțiunilor agentului constator din cadrul CCTP al MAI. (vol. II f.d. 75-76);

- ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a hotărârii de încetare a procesului contravențional din 11.07.2011, emisă de șeful DISI a MAI, Iurie Maximov, prin care se constată rezultatul acțiunilor ilegale ale învinutului. (vol. II, f.d. 38);

- încheierea cu privire la examinarea materialului din 03.08. 2011 (f.d.50 -54, vol.2);

- ordinul din 11.07.2011 și ordinul din 19.07.2011, emise de Ministrul de interne (f. d. 41 și 45-49, vol.2).

Probele menționate sînt admisibile, fiind administrate în condițiile legii.

11. Cu privire la apelul declarat de avocatul Trofimov I., în numele inculpatului, se consideră, ca fiind fondat în baza temeiurilor de fapt și de drept, care duc la soluția enunțată în concluzie:

11.1. Inculpatul Maximov I., prin rechizitoriu, este învinuit, că deținând funcția de șef al Direcției Investigații și Securitate Internă a MAI, fiind persoană publică, a săvârșit infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 11.07.2011 Maximov Iurie a primit spre examinare plîngerea administratorului întreprinderii S.R.L. „Dali Partener” David Lilia, cu privire la acțiunile pretins ilegale ale colaboratorilor Centrul pentru combaterea traficului de persoane al MAI (CCTP) efectuate în cadrul proceselor contravenționale intentate la 06.07.2011 în privința factorilor de decizie a întreprinderilor S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin” în conformitate cu art. 263 alin. (4) Cod Contravențional - Desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

Tot la 11.07.2011, Maximov Iurie depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art. 402 alin (1) Cod contravențional, potrivit cărora contravențiile prevăzute la art. 263 alin.(1), (3)-(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor și acționând contrar art. 399 alin.(2) Cod contravențional care prevede că agentul constator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sînt atribuite în competența altor organe însă în astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor - a adoptat hotărârea privind încetarea cauzelor contravenționale pornite în baza art. 263 alin.(4) Cod contravențional. în privința factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”.

La fel, Maximov Iurie ignorând faptul că procedura contravențională și acțiunile efectuate în cadrul acestor procese a fost supusă controlului judiciar la emiterea încheierilor din 06.07.2011 de către judecătorul de instrucție al Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Ci. Bivol, prin care au fost autorizate efectuarea perchezițiilor la sediile întreprinderilor indicate, continuându-și acțiunile ilegale, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, urmărind evitarea constatării contravenției în acțiunile factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, potrivit cărora poliția este obligată să curme contravențiile administrative, să instruiască și să examineze în măsura competenței cauze privind contravențiile administrative, ignorând faptul că prin demersul cu nr. 24/2806 din 08.07.2011 s-a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice referitoare la tehnica ridicată în cadrul percheziției efectuate la sediul S.R.L. „Dali Partener” și neavând careva drepturi sau împuterniciri, la 11.07.2011 a retras materialele și bunurile ridicate în cadrul efectuării perchezițiilor la sediile întreprinderilor nominalizate la 07.07.2011 și a dispus restituirea bunurilor indicate administratorului întreprinderii David Lilia, astfel fiind imposibilă administrarea probelor necesare pe cauzele contravenționale intentate, stabilirea persoanelor vinovate de comiterea faptelor ilegale și tragerea la răspundere a acestora.

La 19 iulie 2011, Maximov Iurie a aprobat încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu inițiată în baza plîngerii cet. Lilia David, în privința colaboratorilor Alexandru Beșleagă, Vladimir Viscun și Iurie Ursan, prin care s-a propus sancționarea disciplinară a colaboratorilor CCTP și anume: concedierea din organele afacerilor interne a lui Alexandru Beșleagă, retrogradarea în funcție a lui Iurie Ursan și avertizarea asupra corespunderii funcției a lui Vladimir Viscun.

Propunerile respective au fost materializate prin ordinul Ministrului de interne nr. 307 ef. din 19 iulie 2011, care a fost anulat prin hotărârile instanței de Contencios administrativ a Curții de Apel Chișinău nr. 3-3542/2011 din 25 august 2011 și hotărârea nr. 3-3507/2011 din 26 august 2011.

11.2. Organul de urmărire penală a calificat fapta inculpatului în baza articolului 328 alin. (1) Cod penal: „Maximov Iurie a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, exprimate în imixtiunea în activitatea agentului constator din cadrul CCTP al MAI și emiterea hotărârii de încetare a cauzelor contravenționale neavând asemenea atribuții, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice prin crearea impedimentelor la exercitarea atribuțiilor de serviciu, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”.

11.3. Pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată, inculpatul a respins învinuirea, făcând declarații constante, că nu este vinovat de a săvârșirea faptei imputate.

Versiunea inculpatului nu este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea imputată sau contravenția stabilită de prima instanță.

Apărările inculpatului, în sensul că n-a săvârșit fapta imputată, ca fiind corespunzătoare adevărului, se confirmă prin probele prezentate în sprijinul apărării.

11.4. Conform articolului 414, alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel dă o nouă apreciere probelor din dosar.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în săvârșirea faptei imputate sînt veridice și corespund adevărului. Aceste declarații se coroborează cu declarațiile martorilor Ursan Iu., Viscun V., Roibu A., Cătănoi D. și Susanu I., din care rezultă, că materialul în cazul contravențional a fost remis de către CCTP a MAI în adresa DISI a MAI și, respectiv, a fost soluționat de inculpat, în baza rezoluției Ministrului de interne. (f.d.119,vol.3), astfel lipsind cu desăvârșire imixtiunea în activitatea agentului constator din cadrul CCTP al MAI.

Hotărârea de încetare a procesului contravențional din 11 iulie 2011, emisă de inculpat este irevocabilă și, având puterea lucrului examinat, ea nu poate fi supusă criticii sub aspectul legalității și temeiniciei atîta timp cît este în vigoare. (vol.3, f.d.102-104).

Se evidențiază, că această hotărâre n-a fost contestată în ordinea prevăzută de lege, astfel devenind irevocabilă. Odată ce hotărârea din 11 iulie 2011 este irevocabilă, este inadmisibil de susținut abuzul de serviciu din partea inculpatului la darea ei.

Totodată, prin încheierea cu privire la examinarea materialului din 03.08. 2011 s-a dispus încetarea cercetărilor în privința cet. David Lilia, Durnea Serghei și Țăruș Nicolae – persoane vizate în hotărârea din 11 iulie 2011, din motivul că acțiunile lor nu pot fi calificate conform articolului 361 Cod penal (f.d.50 -54, vol.2).

În atare situație, ridică semen de întrebare semnul calificativ: „ dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”, incriminat inculpatului, astfel nefiind probat de partea acuzării.

În această ordine de idei, nu se poate de susținut abuzul de serviciu din partea inculpatului nici la aprobarea încheierii asupra anchetei de serviciu privind sancționarea disciplinară a polițiștilor Beșleaga A., Ursan Iu. și Viscun V., dat fiind că acțiunile inculpatului se încadrează în limitele atribuțiilor de serviciu exercitate la acel timp, iar încheierea respectivă, neavând caracter obligatoriu, nu produce efecte directe și nemijlocite privind aplicarea sancțiunii disciplinare, aceasta fiind de competența Ministrului de interne.

Se evidențiază, că ordinul din 11.07.2011(f.d.41,vol.2) și ordinul din 19.07.2011(f.d.45-49, vol.2), prin care este vizată partea vătămată Beșleaga A., fiind suspendată din funcție și, respectiv, sancționată disciplinar, sînt emise de Ministrul de interne, astfel nu se poate de susținut, că inculpatul a creat impedimente la exercitarea atribuțiilor de serviciu, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Faptul, că ordinul Ministrului de interne nr. 307 ef. din 19 iulie 2011 a fost anulat prin hotărâre judecătorească irevocabilă, la fel, nu semnifică vinovăția penală a inculpatului în cazul dat.

La baza concluziei procurorului privind vinovăția inculpatului sînt puse, în principal, declarațiile părții vătămate. Deși, aceste declarații se consideră ca probe, ele trebuie să se bazeze pe elemente de fapt, care inspiră credibilitate, pentru a evita anumite îndoieli cu privire la veridicitatea și exactitatea datelor relatate.

Analizând declarațiile părții vătămate prezentate pe întreg procesul penal, apar îndoieli referitor la acordarea întăietății în raport cu declarațiile inculpatului, care constant, pe tot parcursul procesului penal, pledează nevinovat.

În sprijinul învinuirii se mai invocă și declarațiile martorilor Ursan Iu. și Viscun V., însă, fiind analizate, acestea nu conțin date ce servesc la constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Probele respective, la care se face referire ca decisive și care se raportează la celelalte probe prezentate în susținerea învinuirii, relevate în

cuprinsul recuzitorului și sentinței, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu prezintă garanții de probare certă și concordanța a vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Celelalte probe, prezentate în sprijinul învinuirii, sânt indirecte, adică nu arată precis și clar la inculpat, ca fiind vinovat de săvârșirea infracțiunii. Din conținutul probelor respective nu rezultă date informative clare și precise, astfel existând dubii cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea abuzului de serviciu imputat.

Astfel, inculpatul, beneficiind de prezumția nevinovăției, nu poate fi condamnat doar pe probele menționate, prezentate în sprijinul învinuirii.

11.4. În atare situație, sub imperiul principiilor de bază a procesului penal prevăzute la articolele 7, 8, 24 și 27 Cod de procedură penală, există dubii rezonabile în probarea învinuirii înaintate inculpatului prin ordonanța de punere sub învinuire din 23.03. 2012 (f. d. 27, vol.2), care nu pot fi înlăturate, în condițiile judecării cauzei în apel.

Potrivit prevederilor articolelor 8, alin. (3) și 389, alin. (1) și (2) Cod de procedură penală sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată, iar concluziile despre vinovăția lui nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probațiunea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Or, în speță, după cum am motivat, nu se constată condițiile pentru condamnarea inculpatului, adică vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii n-a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată, iar concluziile respective nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Prin urmare, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de articolul 328, alin. (1) Cod penal: săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Pe cale de consecință, în baza temeiurilor de fapt și de drept relevate, instanța își formează convingerea privind achitarea inculpatului din motivul prevăzut la articolul 390, alin.(1), pct.3) Cod de procedură penală: fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

12. Cu privire la apelul declarat de procurorul Moraru S., în baza temeiurilor de fapt și de drept, relevate la pct. pct. 11-11.5., se consideră, ca fiind nefondat.

Motivele invocate în acest apel nu au suport probatoriu și nu sunt argumentate juridic, astfel fiind combătute prin considerentele expuse cu privire la apelul avocatului, în numele inculpatului.

Sușinerile procurorului, precum că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate nu se justifică, de vreme ce nu sunt probate. Se evidențiază, că în apel nu se face analiza juridică și aprecierea cuvenită a probelor administrate în cauză, motivele invocate vizând doar soluția dată de prima instanță în baza articolului 332, alin.(2) Cod de procedură penală, pe când se solicită condamnarea inculpatului în baza articolului 328, alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, apelul procurorului nu conține argumentarea ilegalității și netemeiniciei sentinței, cu indicarea temeiurilor prevăzute de lege.

13. Pe linia de considerente relevate supra, se apreciază că prima instanță a stabilit o situație de fapt inexactă și a reținut o situație de drept incorectă, ca urmare a aprecierii greșite a probelor administrate.

Soluția pronunțată nu este consecința unei activități eficiente de judecată, or, sentința dată de prima instanță nu se bazează pe fapte veridice bine dovedite, care să nu provoace dubii asupra vinovăției inculpatului, de vreme ce acesta n-a recunoscut fapta imputată, iar procurorul n-a prezentat probe concludente și pertinente în sprijinul învinuirii.

Procedând în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor stipulate în articolele 101, 384 alin.(3), 391 alin.(2) Cod de procedură penală, precum și n-a ținut seama de recomandările oferite prin Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006 „ Privind sentința judecătorească”, unde, în punctul 6 se stipulează: „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

În atare situație, sentința este lovită de nulitate absolută, motiv pentru care urmează a fi desființată integral.

14. În consecință, vis-a-vis de temeiurile și motivele expuse, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

În conformitate cu prevederile articolelor 415, alin. (1), pct.1), lit. c) și pct. 2) – 418 Cod de procedură penală, în numele Legii, instanța de judecată

DECIDE:

respinge, ca fiind nefondat, apelul declarat de procurorul în Procuratura anticorupție Moraru S.;

admite apelul declarat de avocatul Trofimov I., în numele inculpatului, casează sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 03 decembrie 2015, total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță:

Maximov Iurie Teodosie se achită de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de articolul 328, alin. (1) Cod penal din motivul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La deliberare există o opinie separată a unui judecător.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi supusă recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării – 15 iulie 2016, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată

Judecătorul

Judecătorul